

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr. Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. juni 2020 stillet følgende spørgsmål
2020 - 1448 nr. 3, L 197 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
259734

Dato
10-06-2020

Spørgsmål nr. 3:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen 4. juni 2020 fra Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn om ligebehandling grundet handicap, jf. L 197 - bilag 4”

Svar:

Sigtet med refusionsomlægningen har været at forbedre den forsikringsordning, som allerede i dag eksisterer i kommunerne ift. særlig dyre enkeltsager. Det betyder, at en del af kommunernes finansiering, som svarer til den øgede refusion, omlægges fra bloktilskuddet og over til den centrale refusionsordning, som udbetales af staten. Dermed modtager hver enkelt kommune mere i refusion, hvis en borger eller en søskendeflok er meget omkostningsfuld.

Refusionsomlægningen udmønter den del af Aftale om reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem, indgået den 5. maj 2020 mellem regeringen og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet, der vedrører tilpasning af den centrale refusionsordning på socialområdet.

Med den foreslåede justering af søskendereglen er der lagt op til, at en kommune kan summere de samlede udgifter til en søskendeflok i én refusionssag. Det uanset om indsatsen sker i hjemmet eller i form af en anbringelse mv. I forhold til den centrale refusionsordning opgøres søskende som børn under 18 år, samt 18-22 årige, der modtager hjælp og støtte efter reglerne om efterværn.

Det følger endvidere af serviceloven, at det altid er med udgangspunkt i barnets behov for særlig støtte, at kommunerne træffer afgørelse om en foranstaltning til børn og unge. I denne sammenhæng skal kommunerne også vurdere, om der er behov for at støtte forældrene i at varetage forældrerollen, og iværksætte de eventuelle støtteforanstaltninger til forældrene i forbindelse hermed. Men det sker med afsæt i barnets behov. Det er et sundt princip.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at udvide bestemmelserne om, i hvilke tilfælde udgifterne kan summeres til én sag.

Jeg vil afslutningsvis fremhæve, at der med forslaget er lagt op til en harmonisering af beløbsgrænser og refusionsprocenter på børne- og voksenområdet. Det vil indebære, at der for udgifter til hjælp og støtte til voksne sker en udvidelse af antallet af sager, der omfattes af refusionsordningen, ligesom de nuværende sager vil blive omfattet af en højere refusion, end tilfældet er i dag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag